

Hjelp en kjendis

Hva er forbindelsen mellom Sigrid Bonde Tusviks kjærestejakt og folkemordet i Darfur? Morgenbladet har invitert kunstneren Morten Traavik til å anmelde kampanjer der norsk bistand promoterer seg selv.

Først en viktig presisering: De fire informasjonskampanjene er på ingen måte de eneste jeg kunne valgt. Heller ikke representerer noen av dem spesielt ekstreme uttrykk innen de ulike estetiske sjangrene de representerer (med mulig unntak av Redd Barnas bidrag). Felles for dette relativt vilkårlige utvalget er at samtlige

organisasjoner er blant de største innenfor bistands- og/eller nødhjelpsbransjen i Norge. Karakterer er gitt ut fra pimpfaktor, altså i hvor stor grad kampanjen er pimpet og stilet opp til et resultat som har minst mulig å gjøre med det den forsøker å beskrive.

FLYKTNINGHJELPEN

PRISONER OF THE ROAD (2010)

MUSIKKVIDEO

Sjanger: Symfonisk patos

Jeg har allerede fått pepper fra Flyktninghjelpen for min offentlige respons på denne i forkant av fjorårets tv-aksjon, så en klype ekstra fra eller til gjør ikke den store forskjellen. «Prisoner ...» er en slags nachspielremiks av den gamle tårepersen «House of the Rising Sun» av Them, «Stop!» av Sam Brown og det som er igjen i askebeget klokken halv seks en søndagsmorgen i november. Blandingen fremføres med sedvanlig siverthøymesk gravalvor i noe som ser ut som kinoen i et tilfluktsrom, badet av regissør Erik Poppe i et teppebombardement av natt og tåke og dramatisk blinkende mot- og overlys (snart-svikternødaggregatet-feeling).

Av videoens totale lengde på 3 minutter og 45 sekunder er artisten Sivert Høyem IKKE hoved- eller eneste visuelle element i bildet i til sammen 47 sekunder. Ifølge min kalkulator handler dermed 21 prosent av Flyktninghjelpens video faktisk om flyktninger, og 79 prosent om Sivert Høyem i ulike grader av utstudert

Weltschmerz. Budskapet som hamres inn på et ikke altfor subtilt vis er at Dette. Er. Alvor. Bare. Se. Hvor. Vondt. Sivert. Har. Det. De 21 prosentene som ikke handler om alvor til Sivert Høyem er et potpurri av løsevne og glimtvis dokumentariske filmklipp fra forskjellige land, kontekster og kulturer av blant annet redde brune barneøyne, stridsvogner som skyter så det smeller høyt, «negerbarn» som løper, skjeggete menn i stolt turban som rynker brynene og kvinner i niqab som bærer sekker på ryggen. Slik sett må vi kunne si at Flyktninghjelpen og Høyem lykkes måtelig bra i det de etter alt å dømme har satt seg fore, nemlig å formidle til det (forhåpentligvis) betalende publikum en følelse av håpløshet og fremmedgjorthet overfor all verdens komplekse årsakssammenhenger bak flyktningproblematikk. I stedet for det ofte frustrerende og anstrengende forsøket på å forstå mer av verden betaler man gjerne Flyktninghjelpen 200 kroner for å ordne opp i kaoset.

Pimpfaktor: 7/10

Patos: Artisten Sivert Høyem lider.